

1894 er nogen Bane, som endnu ikke er bygget, men som ønskes bygget, skal den have Fortrinnet for enhver senere privat Bane. Der findes imidlertid ikke nogen saadan Bane, medmindre det ærede Medlem vil regne Banen fra Fjerritslev til Tisted med, og hvis det bliver vedtaget, at Tisted—Fjerritslevbanen skal bygges, kan Følgen deraf ogsaa meget godt være, at Horsens—Odderbanens Bygning da bør udsættes, eftersom der er Grænser for, hvad der maa bygges i de forskellige Landsdele. — Jeg har maattet gøre disse Bemærkninger, for at man dog kan komme til Erkendelse af, at jeg hverken har støttet Forslaget om Banen fra Horsens til Odder i det andet Ting eller paa Regeringens Vegne fremsat dette Forslag til Lov om Banen fra Fjerritslev til Tisted uden nøje at have gjort mig bekendt med samtlige de Forhandlinger, som ligge forud for Loven af 8de Maj 1894, og at jeg har bestræbt mig for — hvad jeg haaber vil blive erkendt ved nærmere Undersøgelse fra det ærede Medlems Side — ikke at gøre noget, der paa noget Punkt kunde komme i Kollision med Loven af 1894.

Koch: Selvfølgelig er det over for den højtærede Ministers Udtalelser meget vanskeligt for mig at belægge min forrige Ytring med Bevis, men jeg er ganske sikker paa — uden bestemt at kunne sige, ved hvilken Lejlighed det var — at den Indenrigsminister, der, om jeg saa maa sige, var Fader til Loven af 1894, har udtalt enten her eller i det andet Ting, at man efter Vedtagelsen af den Lov vilde være fri for alle private Baneanlæghistorier i 10 Aar, og det har været den Forudsætning, under hvilken mange have levet. Hvis dette Lovforslag nu bliver vedtaget, og altsaa denne lille Bane, som er med under Loven af 8de Maj 1894, faar et større Tilskud, er den højtærede Minister da sikker paa, at ikke adskillige af de private Baner, som alt ere anlagte, ville føle sig forurettede, sikker paa, at de have haft saa let ved at skaffe Penge, at de ikke komme og sige: havde vi vidst, at vi vilde faa et større Tilskud, naar vi blot kom rigtig sent med vore Krav, da vilde vi ganske sikkert være komne senere med disse. Jeg mener, at man der let kommer ind i Forhold, som det er vanskeligt at dømme retfærdigt om, og for mig staar det som noget, man maa være glad ved at fastholde, at man den 1ste April 1904 er færdig med Loven af 8de Maj 1894, og hvis der altsaa ikke kan paavises absolut

paatrængende Omstændigheder, som gøre det ønskeligt, at vi allerede i Aar tiltræde Forslaget om Tilskud til Fjerritslevbanen, kan jeg ikke se, hvorfor man ikke i alt Fald skulde undersøge, om denne Sag virkelig er saa presserende.

Johnsen: Jeg vil gerne tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere fremførte imod Forslaget. De forskellige ærede Talere have navnlig frygtet Konsekvenserne, have frygtet, at der skal komme Krav om lignende Tilskud til andre Baner, som ere opførte paa Privatbaneloven. Det forekommer mig dog, at der er en væsentlig Mangel ved denne Indvending, idet der ikke er anført noget, der afkræfter de særlige Grunde, der her ligge for, til i dette Tilfælde at gøre en Undtagelse fra Loven. Det forekommer mig, at man først maatte reducere disse Grunde, inden man med nogen Vægt kan komme med den Indvending, at der maaske fra anden Side kan fremkomme lignende Krav, og jeg ved i alt Fald intet om, at der kan antages at ville komme til at foreligge saadanne tilsvarende Tilfælde. At det eksisterende Forhold er uheldig ordnet maa siges allerede at være erkendt af Folketingets Udvalg i en Betænkning af 31te Marts 1890. Der siges i denne Betænkning — jeg maa maaske tillade mig at oplæse disse Ytringer: „Man formener, at det ikke blot er meget ubilligt mod den vedkommende Egn, men set fra et almindeligt Synspunkt uheldigt at gøre Fjerritslev til Endepunkt for den foreslaaede Bane i Stedet for ved en Forlængelse til Tisted at gøre den til en fjerde jydsk Tværbane, der forbinder den øst-og-vestjydske Statsbane og derigennem store, udstrakte Egne (Vendsyssel, Ty m. fl.) med hinanden“. Naar denne Bane saa blev behandlet, saaledes som det skete i 1894, tror jeg, at det, jeg anførte i saa Henseende, er fuldkommen rigtigt, og jeg skal med Hensyn til de Ytringer, jeg paaberaabte, henviser til Folketingstidende 1892—93 Sp. 3554—55. Jeg tror, at der den Gang ikke blev handlet ganske forsvarligt med Tisted—Fjerritslev Banen, uden at jeg dog har sagt, at det var en Uretfærdighed, man har begaaet, saaledes som den højtærede Minister fejlagtig har opfattet det. Jeg har sagt — det var min Tanke, og jeg tror ogsaa, at jeg har udtrykt det saaledes — at der ikke blev handlet ganske forsvarligt, ikke ganske billigt mod Tisted—Fjerritslev Egnen, og det tror jeg ikke, man kan modsige. Hvad altsaa Konse-